

af de muligheder, som befolkningen har for at færdes i naturen, og at der på grundlag heraf sker en planlægning af, hvor det er vigtigt, at der også skabes muligheder for, at der kan færdes i eller igennem småskovene. Den foreslåede bestemmelse tilsigter derfor at tilvejebringe en udtrykkelig hjemmel for amtsrådet til at træffe aftale med ejerne af disse skove om, at de åbnes for færdsel enten efter de almindelige regler i § 23, stk. 1-5 eller efter mere specielle regler afpasset de konkrete forhold.

Den analyse og planlægning, der skal finde sted, må naturligvis ses i snæver sammenhæng med de regler, der vil blive fastsat efter lovforslagets § 26. Planlægningen vil også blive et meget centralt element i det samarbejde, der skal ske mellem amtsrådet og de forskellige regionale interesseorganisationer i de grønne råd, der foreslås nedsat efter lovforslagets § 64, stk. 2, jf. bemærkningerne hertil og til § 27 nedenfor.

I nogle tilfælde vil amtsrådet være i stand til at opnå aftaler uden videre, f.eks. hvor ejeren allerede i dag accepterer, at skoven er åben. I andre tilfælde vil det være nødvendigt at etablere en aftale indenfor rammerne af lovforslagets kapitel 8, jf. de almindelige bemærkninger hertil og forslaget § 55, stk. 1, nr. 3 med bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse udgør naturligvis ikke en begrænsning i adgangen til at anvende ekspropriationshjemmelen i § 60, stk. 1.

Om undtagelsen i *stk. 6* bemærkes, at skove, der ejes af offentlige stiftelser, efter den før 1989 gældende skovlovgivning og efter naturfredningsloven har været ligestillet med offentligt ejede skove. Da der således for disse skove i dag gælder en videregående adgang end i andre privatejede skove, foreslås det, at denne adgang opretholdes, selv om begrebet »offentlige stiftelser«, der så vidt muligt må fortolkes som hidtil, iøvrigt har mistet dets betydning.

Til § 24

Reglen svarer til § 56 i naturfredningsloven. Dog er *stk. 2 ny*. Den skal sammenholdes med den tilsvarende bestemmelse i § 23, stk. 3. § 24 omfatter de udyrkede arealer, der hverken er strande (§ 22) eller klitfædede arealer (§ 25), eller er beliggende i skove, jf. bemærkningerne til § 23.

Efter *stk. 3* må ophold ikke finde sted inden for 150 m fra beboelses- og driftsbygninger. Efter den gældende lov gælder begrænsningen kun for beboelsesbygninger. Se afsnit 1. ovenfor og bemærkningerne til § 23, stk. 5.

Bestemmelsen i *stk. 4* indeholder et forbud mod offentlighedens adgang til de bræmmer, som skal udlægges langs vandløb og søer i medfør af forslaget til

lov om vandløb. Forbudet gælder dog ikke i de tilfælde, hvor der i medfør af andre bestemmelser er adgang til bræmmerne. Det vil typisk være tilfældet, hvor bræmmerne er en del af et større udyrket areal, hvortil der er offentlig adgang. Ordet »arealer« omfatter ikke veje, hvilket betyder, at der ikke bliver adgang til bræmmerne, blot fordi en vej, der er offentlig tilgængelig, krydser bræmmerne.

Til § 25

Reglen svarer til sandflugtslovens § 6, stk. 2. I lighed med hvad der i dag gælder for de klitfædede arealer, gælder adgangsretten hele døgnet.

Til § 26

Reglen giver miljøministeren mulighed for ved fastsættelse af regler i bekendtgørelsesform at bestemme, i hvilket omfang det åbne land skal åbnes for færdsel til fods og på cykel. Reglerne vil blive udarbejdet efter drøftelse med de berørte parter, og det tilsigtes, at de kan træde i kraft samtidig med loven.

Det er hovedmålsætningen, at reglerne, som er direkte regulerende overfor borgernes adfærd, fremstår så klart og entydigt som overhovedet muligt.

Ved reglernes udformning skal det bl.a. afklares, i hvor stort et omfang der skal indføres generelle begrænsninger i adgangsreglerne, for eksempel hvor markveje ender blindt, ved gårdspladser, ved beboelser og driftsbygninger samt tilfælde, hvor udøvelse af færdselsretten kan virke særligt belastende. Det skal ved reglernes udarbejdelse lægges til grund, at der som minimum sikres ejeren en mulighed for ved skiltning at lukke blinde adgangsveje i en afstand af 150 meter fra gårdsplads, beboelses- og/eller driftsbygninger. Der skal endvidere sikres ejeren en ret til at lukke veje og stier ved haver, parker, der hører til en beboelses- eller driftsbygning.

I reglerne vil det blive fastsat

- at færdselsretten ikke vil omfatte veje og stier i haver, parker og lignende, der hører til en beboelsesbygning,
- at adgang sker på eget ansvar,
- at hunde skal føres i snor,
- at ejeren kan forbyde adgang på dage, hvor der holdes jagt, eller i områder, hvor der foregår intensivt landbrugsarbejde, f.eks. høstarbejde og sprøjtning,
- at der til privatejede veje og stier kun er adgang fra kl. 7 til solnedgang.

I lighed med de øvrige adgangsregler i §§ 22-25 begrænser den foreslåede bestemmelse anvendelsesområdet for mark- og vejfredslovens § 17. Den har ikke nogen selvstændig betydning for adgangen til at